

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris Theologia Tripartita Universa

Complectens nunc Bibliothecam perfectam Viri Ecclesiastici, ordine
sequenti

Controversiae Heterodoxae Ac Scholasticae - Cum speciali Notitia rerum
Modernarum, & Chronologia totius Monarchiae Sacrae, & Saecularis,
Pontificum, Conciliorum &c. Haeresum omnium, ac Propositionum
damnatarum Mundi Sex Aetatum ...

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

§. 3. De Fide, Spe, & Charitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38447

Quantum est ex vi transgressionis, tantum meritorum malorum à generante contrahunt, qui cum minoribus nascuntur vitiis, quam qui cum maioribus.

Omnes omnino afflictiones iustorum, sunt ultiones peccatorum ipsorum, unde & Job, & Martyres, quæ passî sunt, propter sua peccata passî sunt.

Nemo præter Christum est sine peccato originis; hinc Beata Virgo mortua est propter peccatum ex Adamo contractum, omnesque ejus afflictiones in hac vita, sicut & aliorum iustorum, fuerunt ultiones peccati originalis vel actualis. Duæ postremæ propositiones sunt in dictis Diplomatis damnatæ potius ex aliis scriptis, quam ex ipsis libris à Bajo editis.

Doctrina Catholica his opposita docet, primò, Peccatum originale omnibus verum, & proprium esse, ut loquitur Tridentinum. 2. Peccatum illud in eo consistere, quod Adam transgrediendo divinum præceptum, originalem sanctitatem, & justitiam naturæ indebitam, non tantum sibi, sed posteris amiserit, in quos omnes non propria voluntate, sed propagatione transfunditur. 3. Excipiendam à labe originali in suo ortu Virginem Deiparam, piè passim credunt fideles; idque non parum confirmat quod in postrema Bulla Alexander VII. nobis disertè constare voluerit, hunc esse antiquissimum & communissimum omnium ferè Catholicorum sensum: & festum Immaculatæ conceptionis, in sensu piæ sententiæ, à Romana Ecclesia celebrari. Declarans insuper, illos penas à Sixto IV. constitutas incurrere, qui hanc eandem sententiam, festum, seu cultum in disputationem revocare, aut contra quoquo modo directè, vel indirectè, aut sub quovis prætextu etiam desinibilitatis ejus examinanda, aut quovis alio prætextu seu occasione, scripto, seu voce, loqui, concionari, tractare, disputare, contra quidquam determinando aut asserendo, vel argumenta contra ea asserendo, & insoluta relinquendo, aut alio quovis modo excogitabili disserendo, ausi fuerint. Ita Bulla Alexandri VII. quæ incipit, *Solicitude*, anno 1661. 4. Dari peccatum mortale & veniale ab eo distinctum: & illud graviter, hoc leviter præcepto opponi. 5. Omne mortale non remissum puniri etiam penâ sensus æternâ: idque ob malitiam peccati intrinsecam; & in eo sitam, quod offendatur persona dignitatis infinitæ cognita ut talis. Hæc, & reliqua doctrina de peccatis in particulari, fufius traduntur *infra part. 3. in Tractatu de Præceptis*.

§. III.

De Fide, Spe, & Charitatè.

Nihil credendum esse quod excedat vires nostri intellectus, docuit Petrus Abailardus, quod erroneum declaravit Concilium generale Rhemense sub Eugenio III.

Solam fidem, cum gravibus etiam peccatis, hominem justificare; & ad salutem perducere, docuit, post Eunomium, Lutherus, asserens præter fidem opera ad salutem minimè esse necessaria, damnatum in Trident. Sess. 6. cap. 3. & can. 9.

Fidem amitti per quodlibet peccatum mortale, error est ejusdem Lutheri, proscripius à Tridentino Sess. 6. cap. 15. & can. 28.

Quemvis hominem pro libitu, sine Superiorum

facultate, posse fidem prædicare, falsum declaratur in Concilio generali Constantiensi Sess. 8. contra Wiclefsum.

Licet esse urgente persecutione fidem negare, contra Basilidem damnavit Concilium Nicænum I. sub Sylvestro Papa.

Spem nullam justitiæ aut salutis collocandam in operibus: Fideles per sola merita Christi sibi imputata justificari; erroribus Lutheri annumeratur in Tridentino Sess. 6. cap. 16. & can. 26.

De Charitate proscriptæ sunt propositiones sequentes in Bulla contra Bajum.

Omnis amor creaturæ rationalis aut vitiosa est cupiditas, qua mundus diligitur, quæ à Joanne prohibetur, aut laudabilis illa charitas, quæ per Spiritum Sanctum in corde diffusâ Deus amatur.

Charitas perfecta & sincera, quæ est ex corde puro & conscientia bona, & fide non ficta, tam in Catholicis, quam in penitentibus potest esse sine remissione peccatorum, Et prop. 32. Charitas illa quæ est plenitudo legis non est semper conjuncta cum remissione peccatorum.

Homo existens in peccato mortali, sive in reatu æternæ damnationis, potest habere veram charitatem, & Charitas etiam perfecta potest consistere cum reatu æternæ damnationis.

Per Contritionem etiam cum charitate perfecta, & cum voto etiam suscipiendi Sacramentum conjunctum, non remittitur crimen extra casum necessitatis, aut martyrii, sine actuali susceptione Sacramenti.

Quamdiu aliquid concupiscentiæ carnalis in diligente est, non facit præceptum, Diliges Dominum Deum tuum in toto corde tuo.

Non est vera obedientia legis, quæ fit sine Charitate.

Hæc propositio, & quedam alia, à fortiori refutantur, *infra Tom. 2. ubi probamus Attritionem ex metu gehennæ, aut ex Spe gloriæ cælestis, absque Charitate, actum esse per se bonum; & peccatorem ritè disponere ad gratiam in penitentia Sacramento percipiendam, de quo infra in part. 3. tract. 1. quæst. 21. inter Controversias modernas.*

Reliquas quæstiones Theologicas de fide divina ejusque objecto, necessitate, certitudine, motivo, & analysi; de Pontifice & Conciliis, & Controversiis fidei particularibus ac modernis, copiosè tractamus supra in tota *part. 1.* Et alias quæ ad praxim ordinantur tradimus infra inter resolutiones ad Hæresim, & partes hæreticorum pertinentes in *Tom. 2. part. 3. tract. 6.*

§. IV.

De Jure & injuria.

Hæc propositio: Non debet fieri restitutio furti, modò is qui abstulit partem rei furtivæ, aut pecuniæ, relinquat Sacerdoti ut absolvatur: Reprobata est in Concilio Florentino inter errores Græcorum.

Non est peccatum pecuniæ ad usuram concedere. Hic error, cujus primi authores fuerunt Græci, damnatur in Concilio generali Viennensi, his terminis; Si quis pertinaciter defenderit, quod dare ad usuras non sit peccatum, decernimus esse puniendum velut hæreticum.

Nullus homo potest justè occidi, etsi id fiat ex præcepto Judicis legitimi. Abolita est hæc doctrina in Con-